

Δυστυχῶς δὲν ἔζησαν διότι ὁ κόλουρος κῶνος ἐπρωτί-
μησε νὰ μείνῃ ἀνυμφος παρὰ νὰ νυμφευθῇ τὴν Γεωμετρίαν καὶ
τὴν Ἀριθμητικὴν.

[Σπάριη]

Μ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

(Μνημόσυνον)

ΟΛΙΓΑΣ λέξεις ἰδιαιτέρας τιμῆς καὶ συμπαθείας ὀφείλομεν εἰς
τὸν εὐγενῆ ἐργάτην ἄμικ καὶ μάρτυρα τῆς νεοελληνικῆς σκηνῆς,

ὑπὲρ τῆς ὁποίας εἰργάσθη,
ἀφωσιώθη, συνετέλεσεν, ἠγων-
νίσθη, ἐταλαιπωρήθη καὶ σχε-
δὸν εἰπεῖν ἔπεσεν, ὡς τίμιος
καὶ πιστὸς στρατιώτης ἐν τῇ
πρώτῃ γραμμῇ. Ἐκ τῶν αὐ-
τόδημιουργῶν καὶ αὐτὸς
ἠθοποιῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ
ἐλληνικὴ σκηνὴ περιεφέρετο
ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἀπρο-
στάτευτος καὶ πλάνης, ὑπῆρ-
ξεν οὐχ ἥττον εἰς τῶν θεμε-
λιωτῶν τοῦ συγχρόνου θεά-
τρου, μία διακεκριμένη ἀλη-
θῶς φησιγνωμία, εἰς στιβαρὸς
βραχίων εἰς τὸ ἔργον τῆς
συμπήξεως καὶ ἀναπλάσεως.

Εὐφυῆς, εὐπαίδευτος, φιλότιμος, δραστήριος, με καλαισθησίαν,
με μὲν ἰσχυρῶς, με φτωχότεραν τῆς κοινῆς ἀντίληψιν, με ζῆλον
φιλοπόδον, διεκρίθη εἰς τοὺς λεπτοὺς κωμικοὺς ρόλους, τοὺς
ὁποίους ἐμελέτα καὶ ἐψυχολόγει καὶ ἐνεβάθυνεν ὅσον ὀλίγοι. Ὡς
Σωσίας εἰς τὸν Ἀμφιτρώνα τοῦ Μολιέρου, ὡς θεὸς ἐξ Ἀμερικῆς
εἰς τὸ «Υἷος τῆς Λήθης» τοῦ Κορομηλά, ὡς φραγκοπατέρας
εἰς τὴν «Νεράιδα» τοῦ Δ. Γρ. Καμπούρογλου, ὑπῆρξεν ἀμίμητος.
Τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, εἰς ὃ εἶχε προσληφθῆ ἑσχάτως, καὶ ἐν γέ-
νει ἡ ἐθνικὴ σκηνὴ ἀπώλεσαν ἓνα πολὺτιμον καὶ σθεναρὸν ἐργά-
την, ὅστις ἐτίμα ἀληθῶς καὶ ἐξῆρε τὸ ἀχάριστον, τὸ πλήρες πι-
κρίας καὶ ἄλγους ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιῦ ἐν Ἑλλάδι.